

Riječ

List župe Presvetoga Trojstva Blagaj-Buna, godišće 8., br. 1 (23)/2009.

Nije ovdje, uskrsnuo je!

Riječ

*Osnivač i izdavač: Župa Presvetoga Trojstva Blagaj-Buna

*Odgovara: Don Ivo Šutalo, upravitelj župe

*List uređuje: Medijska sekcija Hrvatske katoličke mladeži Buna

*Uredničko vijeće: Marina Rajić, Vedran Perić, Mirela Stanić, Vanja Šagolj, Martina Rajić, Kristina Ćorić, Martina Maslač, Svjetlana Miočević, Slavko Raguž, Daria Puljić, Ankica Njavro, Marijana Novaković, Gabrijela Arelić, Janja Ćorić, Marija Šagolj, Josip Novaković, Ivan Novaković, don Mile Vidić, don Ivo Šutalo,

*Adresa: Pastoralni centar bl. Alojzija Stepinca, 88202 Buna

*Tel/fax: ..387 36 480 600

*List se uzdržava dobrovoljnim prilogima.

*Potporu listu kao i župnoj zajednici možete slati na žiroračun otvoren kod Zagrebačke banke BH.

Broj računa: 3381001105689345;

broj štednog računa:

11-10-05689-3

Tisak: **GRAFIT**, Mostar

Ono što treba znati svaki župljanin naše župe

Župni ured Presvetoga Trojstva Blagaj-Buna
smješten je u

Pastoralnom centru bl. Alojzija Stepinca na Buni

tel./fax: 036 480 600; mob: 063 349 201;

e-mail: zupni.ured.blagaj-buna@tel.net.ba

www.zupablagajbuna.ba

Don Ivo Šutalo, župni upravitelj,

Don Mile Vidić, župni vikar

Najbolje vrijeme za rješavanje uredskih poslova je
prije i poslije svetih misa.

Za žurne slučajeve nazovite

u bilo koje doba dana i noći

Svete mise slavimo

Nedjeljom: 8, 10 i 12 (listopad-svibanj)

Radnim danom:

od ponedjeljka do četvrtka u 7,30

Petak i subota večernja sveta misa

(zimski period u 17 sati, ljetni period u 19 sati)

Ispovijedi Pola sata prije svete mise

Pobožnosti

Pola sata prije večernje svete mise

Korizma: Križni put

Svibanj i listopad: Gospina krunica i litanije

Svaki petak: klanjanje pred Presvetim oltarskim
sakramentom

Svaka subota: Gospina krunica i litanije

U ovom broju donosimo:

***Biskupova i župnikova uskrсна
čestitka.***

stranice 3 i 4

Prekrasan Božić na Buni. I ove smo
godine svečano i s puno sadržaja
proslavili Božić u našoj župi.

stranica 5

Kardinal Puljić u našoj župi. U posjetu
našoj župi bio je kardinal Puljić. Radost
zajedičkog susreta bio je obostran.

stranica 7

Putovima svetog Pavla. Don Mile je
hodočastio stazama najvećeg kršćanskog
misionara i propovijednika.

stranica 9

Počeli smo korizmu s pepelnicom.

Riječi: "Obratite se i vjerujte evanđelju",
potakle su nas da učinimo svoj korak za
Isusa.

stranice 12-19

Dječji kutak. Dječja duša razmišlja,
piše i u stihovima otkriva svoju blizinu
s Bogom.

stranice 26 i 27

VEĆ JE ŽRTVOVANA PASHA NAŠA - KRIST!

Ova Pavlova uskrсна čestitka (*1 Kor 5,7*) može se razumjeti u značenju židovske riječi *Pasha* = *Prolaz/ak*. Židovska Pasha najuzvišenija je religiozna i nacionalna svetkovina kojom se slavio Prolaz koji se dogodio u vrijeme Izlaska iz spona ropstva egipatskoga u Obećanu zemlju slobode. Pashalna svetkovina podsjeća vjernika što je ruka Božja učinila za njega. „Pamti, sine, Božje čine!“ Preneseno u našu kršćansku stvarnost i vjeru, Pasha jest Isusova žrtva, raspeće, smrt i uskrsnuće, gdje smo oslobođeni ili otkupljeni od spona grijeha da prijedemo u život milosti. Kako? Slijedeći Isusa umrloga i uskrsloga!

Što se povijesno dogodilo u Egiptu? Bog je po Mojsiju naredio izabranom narodu u Egiptu da svaka obitelj, u kojoj ima prvorodenac, poškropi kućne nadvratnike i dovratnike krvlju žrtvovana janjeta. Kad zatornik ili anđeo smrti „prođe“ (pasha) i vidi krv janjetovu na dovratnicima, ne će se svraćati u tu kuću po prvorodence, nego će ulaziti samo u kuće Egipćana koji nemaju toga znaka (*Izl 12,21-25*). I stoga poruka budućim naraštajima: Zadržat ćete spomen na taj događaj kada je Zatornik sinove egipatske usmrćivao, a sinove izraelske pošteđivao! (r. 27). Tako je ostala trajna uspomena na osloboditeljski događaj kada je krv žrtvovana janjeta spasila zemaljski život izraelskih prvorodenaca.

Što se povijesno dogodilo u Jeruzalemu? Spomenuti biblijski događaj, koji se zblio 1200 godina prije Novoga Zavjeta, slika je onoga što se dogodilo s Isusom za svetkovine Pashe na Kalvariji, oko 30. godine. Ovdje se susrećemo s dvije strašne Pavlove rečenice koje je on primijenio na Isusa: Prva je *Galaćanima* (3,13): „Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona postavši, za nas, prokletstvom - jer pisano je: *Proklet je tko god visi na stupu*“. Druga je *Korinćanima* (2 *Kor 5,21*): „Njega, koji ne okusi grijeha, Bog za nas grijehom učini, da mi budemo pravednost Božja u njemu“. To znači da se Isusu, koji je bio bez ikakva grijeha, dogodilo upravo ono što bi se svakomu od nas trebalo dogoditi zbog naših grijeha. Isus je, dakle, u smrti na križu ponio naše

prokletstvo, naš grijeh, svu našu patnju i sramotu koja je pripadala nama po grijesima našim. Prolivena Krv Isusa Krista - Jaganjca neokaljanoga - jest u najuzvišenijem smislu riječi Žrtva za ljude, koja ih oslobađa od duševne smrti ako na bilo koji način u bilo koje vrijeme povijesti vjerom i ljubavlju pogledaju na krvavi Isusov križ, na žrtvovano Janje na Križu i zamole oprostjenje grijeha koje je svima ponuđeno.

Oproštenje grijeha. Židovski su vjernici imali jedan obred u kojem su prije žrtvovana janjeta ili koje druge domaće žrtve stavljali ruke na žrtvu i ispovijedali svoje grijeha. Tako su bili uvjereni da je ta žrtva primila na sebe njihove grijeha i da su oni primili od Boga oprostjenje. Žrtva je ovdje zamjena za čovjeka grješnika. Čovjek je trebao biti žrtvovan zbog grijeha, ali nije, nego - janje! Sigurno je i Pavao, kao pravi židovski vjernik, to često činio. Pa ipak bio je svjestan da je, unatoč tomu obredu i činu, bio daleko od Boga. Ali kad je čuo što se dogodilo s Kristom, kad se on suočio s Kristom raspetim i umrlim, kad je on svojim očima vidio Krista uskrsloga, kad je doznao za riječi oprostjenja Krista umirućega (*Lk 23,34*) i Krista uskrsloga (*Iv 20,23*), kad je Krist ušao u njegov život, onda je posve promijenio pamet i srce: dogodilo se obraćenje! Krist je učinio ono što su sve žrtve Staroga Zavjeta pokušavale, a nisu uspjele! Zato je Isusova smrt i žrtva vrhovna i jedina žrtva koja oprašta grijeha ljudima!

Svjedoci Krista uskrsloga. „Krist umrije za grijeha naše po Pismima: bi pokopan i uskrsnu treći dan po Pismima: ukaza se ¹⁾Kefi, ²⁾Dvanaestorici, ³⁾braći kojih bijaše pet stotina, ⁴⁾Jakovu, ⁵⁾svim Apostolima, ⁶⁾„Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni“ (*1 Kor 15,3-8*). To su sve vjerodostojni svjedoci iz prve ruke. Mi im vjerujemo i mi želimo biti, na duhovno i životno stvaran način, takvi svjedoci Krista uskrsloga danas. Neka nam je svima sretan Uskrs: pun našeg obraćenja i Isusova oprostjenja!

Ratko Perić, biskup

USKRSNO SVJETLO

Evo nam još jednom našega najveličanstvenijeg blagdana kojega smo iščekivali kroz 40 dana korizme. Uskrs je Kristova pobjeda nad smrću i nad najljućim neprijateljem čovječanstva, đavlom, koji svakoga čovjeka želi zatrpiti u vječni grob grijeha i smrti, te ga tako zauvijek uništiti.

Izraz **Uskrs** nastao je od riječi *uskrsnuti* koja vuče korijene iz praslavenskog jezika u kojem je glagol *kr̥snuti* značio rasti i razvijati se. Prefiksacijom *uz-* dobiven je praoblik od kojeg se razvio današnji hrvatski glagol – uskrsnuti!

Drugi naziv, **Pasha**, češći je u drugim povijesnim konotacijama. Hebrejska riječ *pasah* značila je prolaz ili prijelaz Židova iz egipatskog ropstva u slobodu Obećane zamlje, a preuzeta je od grčkog izraza Πάσχα.

Naziv **Vazam** osim Uskrsa obuhvaća cijelo sveto trodnevlje, Veliki petak, Veliku subotu i Uskrs, ali često se odnosi samo na nedjelju, tj. na sam blagdan Uskrsa. Neki ga povezuju ga s riječju *uzeti*, (*uz* + *imati*), odnosno razdoblje suprotno Mesopustu, kad se opet počinje uzimati meso. Drugi ga pak povezuju tako da su sveti Ćiril i Metod slavenizirali grčku riječ *Pasha*, te je tako dobivena riječ Vazam.

*Nek usklikne sad nebesko mnoštvo anđela,
nek uskliknu službenici Božji
i za tolikog Kralja neka jekne trublja spasenja!*

*Nek se raduje i zemlja tolikim obasjana bljeskom,
i rasvijetljena sjajem vječnoga kralja neka osjeti
da je nestalo po čitavome svijetu mraka!
Nek se veseli i majka Crkva urešena bljeskom tolikoga
svjetla
i silnim poklicima naroda, nek odjekne ova dvorana!*

*Ovo je noć koja svjetlošću stupa
rasprši tmine grijeha.
Ovo je noć koja danas po svem
svijetu one što u Krista vjeruju
od tmina grijeha i od opačina
otima,
vraća milosti i pridružuje svetosti.
Ovo je noć u kojoj je Krist raskinuo
okove smrti
i kao pobjednik od mrtvih ustao.*

Ovom veličanstvenom pjesmom kličemo uskrсноj svijeći u svetoj uskrсноj noći Velike subote, koja odzvanja već 2000 godina po kršćanskim crkvama. To je uskrсно svjetlo koje nas vodi u životu, daje nam snagu, otvara novu radost i iznova budi nadu u vječnu budućnost koju nam je Krist zaslužio i zajamčio svojom smrću i uskrснуćem.

U modernom svijetu toliko je kaosa, nereda, depresije, nemorala i tame grijeha da nam je Krist ostao

kao jedino pravo svjetlo za kojim trebamo ići i koje nas neće izdati, iznevjeriti ili odvesti u propast. Uskrсно svjetlo obasjalo je cijeli svijet, donijelo na vidjelo pravu istinu, i osvijetlilo pravi put ljubavi, nade i sigurnosti u vječni život.

Slijedimo uskrсно svjetlo kako bismo došli do vječne radosti.

Od srca svima sretan i radostan Uskrs!

Župnik don Ivo Šutalo

PREKRASAN BOŽIĆ NA BUNI

Božićni igrokaz

I ove godine Božić u našoj župi je veoma svečano proslavljen.

Misu ponoćku te svetu misu na Božić, slavili smo u novoj crkvi, a predvodio ih je župni vikar don Mile Vidić. Crkva je bila premala da primi sve vjernike kako na ponoćki tako i na svetoj misi na sam Božić.

Misna slavlja su svojim pjevanjem uveličali naši župni zborovi „Mir“ i „Put ljubavi“. Također nova crkva

je bila ukrašena predivnom postavom novih jaslica koje su ove godine na poseban način blistale.

Pola sata prije mise ponoćke mladi iz dramske sekcije HKM-a su izveli igrokaz „Ljubav je jača od alkohola“. Tema igrokaza bila je, kako se iz naslova može zaključiti, alkohol i njegov utjecaj na život kako mladih ljudi, tako cijelih obitelji, a isto tako i utjecaj na međuljudske odnose u društvo u cjelini. Naši „glumci“ su i ovoga puta bili na visini zadatka te su izazvali tijekom igrokaza dosta oduševljenja, a na kraju, kako to i spada, pobrali veliki pljesak prepune crkve.

Ponoćka i božićna sveta misa

Propovijedi, kako za misu ponoćku tako i za misu na Božić, održao je naš župnik don Ivo. On se osvrnuo na Božić u cjelini, na njegovo značenje za ljude, pogotovo za

djecu te posebno naglasio određene statističke podatke. Prema njima veliki broj djece gladije, veliki broj djece učestvuje u ratovima, veliki broj djece boluje od raznih zaraznih bolesti. Kazao je da Mali Isus dolazi kao dijete upravo i zbog te djece. Da ukaže na njihovu patnju, da pokaže kako je On sa njima.

U svojoj propovijedi don Ivo je kazao nešto i općenito o proslavi Božića. Božić se počeo slaviti negdje u 4. stoljeću poslije Krista. Simbolika datuma proslave Božića je isto veoma značajna. Naime, 25. prosinca stari Rimljani su slavili dan sunca, dan nepobjedivog boga sunca. Kršćani sa svojim dolaskom preuzimaju taj datum i daju mu novo značenje. To s njima postaje dan mladog Sunca s visine, Isusa Krista, nepobjedivog Kralja vasiona, koji se rađa da obasja cijelu planetu i svakom čovjeku donese spasenje.

Na svetoj misi na Božić don Ivo se osvrnuo na naš odnos prema malom Isusu, kako nas župljana tako i društva u cjelini. Upitao je kakav je naš odnos prema Isusu, kako se mi ophodimo prema novorođenom Isusu, koliko nas je došlo do jaslica i poklonilo Mu se. Skrenuo je i pažnju da pojedine deformacije u našem društvu. Kako pojedinim društvenim skupinama ništa nije sveto te kako iskorištavaju sam Božić i jaslice da na jedan morbidan način skrenu pažnju društva na svoje nazovi probleme. Njihovi pokušaju izazivaju zgražanje većine društva, a pogotovu vjernika. U tome kontekstu je spomenuo i jednu skupinu iz Nizozemske.

Ove godine je zbilja lijepo bilo vidjeti da je naša župna crkva i na svetoj misi na Božić bila puna. Zadovoljstvo time nije skrivao ni naš župnik. On je na ponoćki možda i prvi puta onako javno i pred svim vjernicima, pomalo oštrim tonom nazvao stvari svojim imenom. Kazao je da je misa ponoćka jednom godišnje, da je poželjno doći na misu ponoćku, ali da time naša obveza kao vjernika ne prestaje. Obveza je prije svega biti nazočan svetoj misi na sam Božić. Osvrnuo se i na običaj koji vlada u nekim mjestima naše župe da se ide od kuće do kuće i da se čestita Božić. Naglasio je da sam taj čin čestitanja za nas kao vjernike ne znači puno ako prije toga ne budemo na svetoj božićnoj misi. Sve ono što se prakticira za Božić, što je običaj u

nekom mjestu, ako se ne sudjeluje na božićnoj pučkoj misi, ostaje u sferi poganskih običaja. Njegova kritika i nazivanje stvari svojim imenom je svakako urodila plodom.

Nakon svetih misa, ponoćke i mise za Božić, vjernici su se malo dulje zadržali ispred crkve, čestitajući

jedni drugima Božić, i kušajući jela i pića koja su donijeli za ovu prigodu. Začuli su se i zvuci bećarca, a nažalost čuli su se i pucnji petardi, iako su vjernici zamoljeni da se ne bacaju petarde. Nadati se da će jednom zdrav razum prevladati i da će Božić jednom proći bez petardi.

Kako to i priliči, i ovome Božiću prethodila je sveta ispovijed za sve župljane. Oni koji se nisu uspjeli ispovijediti tijekom misa zornica imali su prigodu u nedjelju 21. prosinca. Bile su organizirane dvije svete ispovijedi, jedna za mlade, u 14.00 sati i druga za sve ostale u 15.30. sati. I ovoga puta svetoj ispovijedi je pristupio veliki broj vjernika.

Žive jaslice

Dva dana prije Božića u našoj župi su organizirane i žive jaslice, te je veliki broj vjernika iz naše i okolnih župa došao da vidi prikaz živih jaslica u našoj župi.

Svoje zamisli vezane za ovogodišnje žive jaslice, don Mile, koji je bio – filmskim rječnikom kazano glavni redatelj – počeo je realizirati i desetak dana prije same izvedbe. Naime izvršio je sve potrebne kontakte i radnje tako da na dan održavanja sve štima i posjetitelji budu zadovoljni prikazanim.

Tako je organizirao „radnu skupinu“ predvođenu Perom Puljićem i Mirkom Perićem koji su zajedno sa

mladima iz HKM-a sagradili štalu, torove i sve ono potrebno za izvedbu.

Isto tako osigurao je potrebni materijal za izgradnju kod naših Tihomira i Igora Sulića sa pilane, te ovce, magare, kravu, koke, psa i ostalo, od naših sumještana: Vlade Bovana, Pere Došle i Nikice Obradovića.

Ovogodišnje žive jaslice su bile izvedene na visokoj razini. Dok su Josip i Marija (Marijana Miočević i Mario Barić) kretali prema štalici pratio ih je prikladan govor, kroz koji je skrenuta pažnja da današnju komercijalizaciju samoga Božića, i kroz koji je jasno postavljeno pitanje imamo li mjesta pod svojim borom i u svome domu za Maloga Isusa ili je to mjesto rezervirano samo za darove i sl.

Maloga Isusa ove godine je „igrao“ mali Nikola Pavlović.

Valja naglasiti da tijekom, kao i nakon izvedbe živih jaslica, nije bačena ni jedna petarda na čemu su se don Ivo i don Mile posebno zahvalili kako župljanima tako

i policiji, a tijekom misa za Božić zahvalili su se i svima onima koji su na bilo koji način pomogli da ovaj Božić protekne ovako lijepo kao što je protekao. To su pored već spomenutih i Dado Soldo, Dragan Arapović-Tarzo, Ivanka i Robert Kulaš, Kristina Ćorić, Slavko Soldo-Taha, Jozo Perić, obitelj malog Nikole Pavlovića, Stanko Ćorić, Mijo i Zdenka Radić, Ankica Knezović, te ostali koji ovdje nisu spomenuti.

Na kraju možemo reći da je i ovaj Božić proslavljen veoma svečano, sa dosta sadržaja i vrlo dostojanstveno u našoj župi.

Miro Selmanić

Kardinal u našoj župi

U nedjelju, 28. prosinca 2008., na blagdan Svete Obitelji, župu Blagaj-Buna posjetio je vrhbosanski nadbiskup, kardinal Vinko Puljić. Kardinal je uvijek rado viđeni gost koji našu župu, koja je i župa njegovog porijekla, prati u njezinom duhovnom rastu, svojim dolascima na vidljiv način daje potporu i pastirski suosjećaje s nama u vremenitim problemima i crkvenim potrebama.

Predvodio je nedjeljnu svetu misu u 11.00 sati i uputio vjernicima vrlo poticajne riječi. Naglasio je vrijednost obitelji, potrebu zajedničke obiteljske molitve i međusobnog slaganja. Pozvao je obitelji da ne dopuste da ljubav, otvorenost životu i jedinstvene veze koje povezuju obiteljsko ognjište, oslabe. Isus se htio roditi i odrasti u ljudskoj obitelji i svojom obitelji dao nam primjer obiteljskog zajedništva, uzor bračne ljubavi, suradnje, žrtve, predanja Božjoj providnosti i marljivosti. Katolička obitelj baštinica je Svete Nazaretske Obitelji u svim vrijednostima koje obitelj čuva i promiče. Takva obitelj daje lijepo svjedočanstvo vjere i izgrađuje bolje društvo.

Kardinal je uputio Božićnu čestitku svim vjernicima, onima koji nisu u mogućnosti doći u crkvu, starima i bolesnima, a na poseban način našim župljanima koji su odlutali od Katoličke Crkve. Osvrnuo se i na problem Crkve u Hercegovini, ranu koja krvari, ranu koja razara Isusovo tijelo i jedinstvo Hrvatskog naroda. Pozvao nas je da budemo apostoli, s Isusovom ljubavlju i mirom u srcu pristupamo svojim prijateljima, susjedima, rodbini i ne bježimo od dužnosti propovijedanja Evanđelja. Isus je pošao za jednom odlutalom ovčicom, a to znači da je svatko od nas za Isusa jedanko važan i jednako se za svakog od nas rodio. Ako tako pristupamo našoj braći rana će zacijeliti.

Crkva je bila dupkom puna, a mnogi su ga vjernici nakon svete mise htjeli pozdraviti i izraziti mu dobrodošlicu i zahvalnost i za dolazak i za upućene poticajne riječi. Na kraju svete mise župnik don Ivo zahvalio mu je u ime vjernika na dolasku te izrazio želju da se uskoro ponovo susretnemo u još punijoj crkvi te u zajedništvu Boga slavimo.

Kristina Ćorić

Značenje i doživljaj Uskrsa gluhoslijepih osoba

Korizmeno vrijeme provedeno u rukama molitvenika ili Biblije na Brajevom pismu, dodirujući brajčne šestotočke i promatrajući Isusov križni put, znamo da nam je svaki dan Uskrs sve bliži.

Ne osjećamo svoj hendikep kao kaznu već kao Božji dar da život provodimo na drugačiji način. Isus, Sin Božji, pobijedio je smrt, stoga i nama daje nadu da i mi nikada ne «padnemo» i ne osjećamo se samima. Isus je pobijedio tišinu i tamu groba, stoga i mi vjerujemo da ćemo jednog dana progledati na svoje slijepe oči i proćuti ušima koje ne čuju.

Bez prevoditelja (intervenora) za znakovni jezik gotovo nam je nemoguće samostalno pratiti sv. misu. Ukoliko nemamo nikoga pored sebe da nam prenosi dešavanja oko nas crkva je ipak jedino mjesto na svijetu gdje se ne osjećamo samima ili odbačeno. Vjerujemo da nas Bog vidi, čuje i razumije sve naše molitve.

Zahvaljujući dobrom starom običaju, bojenja jaja samo je jedan taktilno-percepcivni znak Uskrsa. Zbog nedostatka vida i sluha imamo jako izraženo čulo dodira pa dobro znamo razlikovati obojeno jaje od onog koje to nije. Usprkos tome uvijek rado i ravnopravno sudjelujemo u pripremama za uskrsne blagdane.

Što je to gluhosljepoća?

To je stanje osobe koja ima dvostruko oštećenje, i vida i sluha. Postoje različite kombinacije s većim ili manjim stupnjem oštećenja kod pojedinih osoba. Neka oštećenja nastaju pri rođenju, dok su druga izazvana

raznim posljedicama određenih bolesti koje se dobiju kroz život. Tako možemo imati različita stanja:

- 100 % gubitak vida i sluha;
- 100% gluhoća s kombinacijom slabovidnosti;
- 100 % sljepoća s kombinacijom naglušnosti;
- djelomični nedostatak sluha i vida.

Komuniciramo znakovnim jezikom. On je za gluhe i gluhoslijepe potpuno isti. Postoje samo dodatno 2 načina primjene u ovisnosti od stupnja oštećenja vida. Ukoliko se radi po sto postotnoj gluhosljepoći koristi se taktilni pristup. U tom slučaju sugovornik pridržava zapešće dlana i postepeno usvaja riječi koje su mu upućene od strane drugog sugovornika. Pri kretanju se koristi crveno bijeli štap, iako je najlakša i najsigurnija praksa koristiti uslugu prevoditelja/intervenora.

Samostalan pristup informacijama je prilagođeno računalo koje ima dodatne

priključke: brajčni redak, reljefni monitor, brajčni printer i sl.

U republici Hrvatskoj, u udruzi „Dodir“, evidentirano je oko 360 članova. Za Federaciju BIH nema podataka zbog nepostojanja udruženja koje bi imalo za cilj okupljati osobe s ovakvim invaliditetom.

Uz Božju pomoć možda i kod nas bude educiranih svećenika za rad s ovakvim osobama pa možda otvorimo podružnicu u FBIH. U bližoj budućnosti ne možemo očekivati nešta slično zbog društveno-ekonomskog i političkog stanja u kojem se trenutno nalazimo.

Sretan Uskrs želi vaša

Suzana Soldo

Putovima sv. Pavla

Spomen na Grčku budi u čovjeku veliku radoznalost i ushićenost. Pogotovo kad mu se pruži prilika poći u tu svjetsku kolijevku kulture, mudrosti, civilizacije... Ali ipak poseban je osjećaj kad se krene stopama jednog od najvećih misionara kršćanstava, Apostola naroda, sv. Pavla. Ići njegovim stopama, stajati na mjestima gdje je on propovijedao neopisiv je doživljaj koji nas prožima duboko u srž našega bića. Naše hodočasničko putovanje započelo je u nedjelju, 23. ožujka, u popodnevnim satima ispred župne crkve Krista Kralja u Čitluku. Vožnjom preko Dubrovnika, Podgorice, Skadra i Drača doputovali smo do prve naše destinacije, do grada Soluna, glavnog grada grčke pokrajine Makedonije.

Po dolasku u Solun razgledali smo znamenitosti toga starodrevnog grada koji je dobio ime po sestri Aleksandra Velikoga. Sljedećeg jutra, poslije dobrog odmora i doručka, krenuli smo u Kavalu, gradić u kojem

je sveti Pavo prvi puta kročio na europsko tlo i kratko se zadržao. Potom smo se zaputili u Filipe, gdje je sveti Pavao krstio prvu euroljanku, krznicu Lidiju. Lidija je bila prva koja je svojim krštenjem otvorila vrata Europe kršćanstvu. Danas, na mjestu Lidijina krštenja, nalazi se pravoslavna crkva posvećena njoj u čast. Blizu crkvice nalazi se rijeka Zigaktis na kojoj je Lidija bila krštena, a uza samu rječicu, okružen zelenilom drveća i trave, nalazi se kameni oltar na kojem smo slavili svetu misu. Poslije svete mise razgledali smo ostatke staroga grada Filipa, te zatvor u kojem je sv. Pavao bio zatočen. Slijedeće naše odredište bili su Meteori, čudesni spoj Božje moći protkane ljudskom maštovitošću. Obišli smo čuvane samostane razmještene po vrhovima ogromnih stijena, koji nikoga ne mogu ostaviti ravnodušnim. Po završetku obilaska zaustavili smo se u gradiću Bereji u kojem je sv. Pavao propovijedao sa svojim učenicima Silom i Timotejem.

Četvrti dan našeg putovanja možda je bio i najbogatiji sadržajem. Toga dana posjetili smo prijestolnicu svjetske civilizacije, drevnu i nadaleko poznatu Atenu. Uistinu ovaj grad ostavlja posjetitelja bez daha svojom kulturnom, povijesnom i civilizacijskom raznolikošću. Po dolasku u Atenu divili smo se ljepotama Akropolisa – hrama boginje Atene, Nike, te Partenon, Agora – centar javnog života na kojem je sv. Pavao propovijedao i doživio veliko razočarenje jer ga nitko nije prihvatio u Ateni. Potom smo obišli olimpijski stadion, nacionalni parlament sa spomenikom neznatom junaku i katedralu sv. Dionizija Areopagite u kojoj smo slavili Svetu Misu. Puni dojmova na posjet Ateni slijedećeg dana krenuli smo na Peloponez. Preko korintskog kanala stigismo u Korint u kojem je sveti Pavao dvije godine neumorno propovijedao, razgledali smo ostatke staroga grada, Apolonov hram i muzej. U Korintu je sv. Pavao imao puno većeg uspjeha nego u Ateni. Možda je to i razlog njegova drugog posjeta Korintu na njegovu Trećem misijskom putovanju. Korinćanima je uputio dvije opširne poslanice u kojima ih kori zbog razdora, potiče ih na ljubav i vjernost. Iz Korinta smo otišli u obilazak starog antičkog grada

Epidaura za koji se smatra da je bio prvo liječilište u Grčkoj, a u njemu se nalazi stari teatar poznat po svojoj akustici, a mogao je primiti oko 15.000 gledatelja. Naš boravak bližio se polako kraju. Slijedećeg jutra zaputili smo se prema Ohridu, gradu crkva i samostana. Ohrid je jedan od najstariji gradova smješten u bivšoj jugoslavenskoj republici Makedoniji. Najpoznatija je crkva sv. Klementa, a uz cijelu obalu ohridskog jezera nanizani su manastiri i crkve. Svetu misu smo slavili u isusovačkoj crkvi u Ohridu, te se potom uputili na počinak.

Zadnjeg dana krenuli smo iz Ohrida kroz Makedoniju do Tirane, glavnog grada Albanije. U Tirani smo obišli katedralu posvećenu sv. Pavlu jer je prema predaji Pavao prolazio ovim područjem. Tamo nas je lijepo primio i ugostio mjesni nadbiskup koji nam je ukratko protumačio povijest svoje nadbiskupije. Poslije obilaska užeg centra Tirane nastavili smo dalje prema Skadru, gdje se nalazi najveća katedrala na ovim prostorima. Ona je za vrijeme komunističke vladavine bila pretvorena u športsku dvoranu, a zaslugom bl. Majke Tereze vraćena je devedesetih godina u posjed Crkvi. Puni dojмова koje smo doživjeli u ovih nekoliko dana nastavili smo dalje putovanje preko Crne Gore i Hrvatske do Hercegovine. Zahvalni Bogu na ovom velikom daru hodočašća utječemo se zagovoru sv. Pavla da i mi možemo biti neumorni navjestitelji Kristova evanđelja poput njega.

Don Mile Vidić

BOŽIĆ

Bio je prelijep Božić u našoj župi. Svi su bili nekako radosni, nasmijani, sretni. No, u današnjem vremenu trke i žurbe kao da ni Božić ne uspijemo doživjeti na pravi način.

Kupovina i pripreme iziđu u prvi plan i kao da zasjene ono predivno otajstvo nebeskog rođenja i silaska Božjeg na zemlju..

Pa se pitam: je li to uredu?! Što se događa s nama u to vrijeme? U što se pretvaramo u tim trenucima pripremanja? Je li se netko zapitao sviđamo li se takvi malom Isusu? Što On u tim trenucima želi od nas? Sigurno ne želi veliki glamur. Sigurno ne želi što ljepši nakit na našem boru, što veći stol pun izobilja, što veće poklone ispod bora na koje smo potrošili i više novca nego smo planirali. Možda jedino što želi od nas su naša čista srca. Želi vidjeti našu neiskvarenost i iskreno veselje. Želi osjetiti našu ljubav i radost zbog njegovog dolaska među nas. A još nešto što bi volio vidjeti, to je naravno njegova mala štalica ispod naših okićenih borova. Onu u kojoj se On rodio, koja je simbol naše vjere. Ona koja je postala dio njega i njegove obitelji na dan kada je došao na ovaj svijet. Jaslice koje su simbol našega Božića. Simbol skromnosti i velike ljubavi prema svima nama. Sve je to pretrpio za nas, za našu budućnost. Naravno, upravo bi te jaslice trebale zauzimati posebno mjesto ispod svakog okićenog bora, a ne kao što je to postalo uobičajeno što veći, skuplji i raznolikiji pokloni. Svi znamo da je Božić vrijeme darivanja. To je vrijeme kada bi trebali svojim bližnjim pokloniti malo drugačije poklone, one koje bi se i malom Isusu sviđali. Trebamo ih prije svega darivati poklonima koji nas neće koštati niti jednu marku. Darivati ih ljubavlju, prijateljstvom i riječima utjehe. Time ćemo Mu pokazati da i mi znamo bezuvjetno voljeti i veseliti se. Neka vidi toplinu u našim domovima, a ne silni glamur i kič od kojeg njegova mala štalica na trenutak ne može doći do izražaja.

Valentina Marčinko

Trodnevnica u čast sv. Pavlu

Dobro nam je svima poznato da je ovu godinu Sveti Otac proglasio Godinom svetoga Pavla u povodu 2000. godine njegova rođenja. Uz blagdan Obraćanja sv. Pavla, koji slavimo 25. siječnja, u našoj župi organizirali smo trodnevnicu u njegovu čast. Trodnevnicu su vodili domaći svećenici, a sastojala se od čitanja poslanica svetoga Pavla, litanija Duhu Svetom po svetom Pavlu, te svete mise s propovijedi. Odazvao se lijep broj vjernika koji je svim srcem sudjelovao u trodnevnici i pažljivo slušao čitanje poslanica Učitelja naroda. Premda skoro svake nedjelje slušamo Pavlove poslanice po crkvama, ipak možemo reći da su one neiscrpne u svojoj duhovnoj dubini. Jer tko bi dokučio dubinu Krista, njegova križa, njegove ljubavi i spasenjskog djela u cjelini. Ni sam sveti Pavao nije mogao dosegnuti te granice.

On je na mnogo mjesta govorio o Duhu Svetome. Biskup Ratko Perić je iz njegovih rečenica i ideja o Duhu Svetome izvukao *Litanije Duhu Svetom po svetom Pavlu*. Te litanije molili smo u trodnevnici. Donosimo ih ovdje kako bi bile poticaj barem nekome da ih uvrsti u svoje molitve i da se obraća Duhu Svetome na način na koji se sv. Pavao njemu obraćao i vjerovao u Njega.

LITANIJE DUHU SVETOMU PO SVETOM PAVLU

Gospodine, smiluj se
 Kriste, smiluj se
 Gospodine, smiluj se
 Kriste, čuj nas
 Kriste, usliši nas
 Oče nebeski Bože, smiluj nam se
 Sina Otkupitelju svijeta Bože, smiluj nam se
 Duše Sveti Bože, smiluj nam se
 Sveto Trojstvo jedan Bože, smiluj nam se

Duše Sveti, Duše Očev, **smiluj nam se**
 Dušev Sveti, Očev dare
 Duše Sveti, promicatelju dubine Božje
 Duše Sveti, po kome je ljubav Božja razlivena u srcima našim
 Duše Sina Božjega, koji klikčeš u srcima našim
 Abba! Oče!

Duše Sveti, po kome govorimo Gospodin Isus
 Duše Uskrsloga Krista,
 koji oživljavaš i naša smrtna tijela
 Duše Sveti, u kome obavljam
 bogoslužje i dičimo se Kristom Isusom

Duše Sveti jedan Duše kao što je jedna nada
 Duše Sveti, u kome tražimo svoju puninu
 Duše Sveti, koji se zauzimaš za nas
 neizrecivim uzdasima
 Duše Sveti, pomoći naše nemoći
 Duše Sveti, u kojem smo svi mi kršteni
 Duše Sveti, kojim smo opečaćeni za dan Otkupljenja
 Duše Sveti, po kojem tvorimo jedno tijelo
 Duše Sveti, po kojem živimo za unutrašnjeg čovjeka
 Duše Sveti, djelitelju darova
 svakome napose kako hoćeš
 Duše Sveti, izvore svih darova i milosti
 Duše Sveti, pomoći zatvorenika
 Duše Sveti, slobodu naša
 Duše proroštva, kojega živi plamen ne smijemo trnuti
 Duše pravednosti, mira i radosti
 Duše velikodušnosti, uslužnosti i dobrote
 Duše vjernosti, blagosti i uzdržljivosti
 Duše Sveti, po kojem iščekujemo posinstvo,
 otkupljenje svoga tijela
 Duše Božji, koji počivaš u nama

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
 oprosti nam, Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
 usliši nas, Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
 smiluj nam se, Gospodine!

Pomolimo se!

Bože, daj da duše naše budu dostojno prebivalište Duha Svetoga, a ruke naše i srca budu prikladna sredstva Tvoje milosti.

Pouči nas da svoju kuću držimo u duhovnoj čistoći i radosti te u Isusovu Duhu dočekujemo svakog gosta.

Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

U Tebe se, Gospodine, uzdam!

Pod ovim geslom svake godine naša župa slavi i priprema svečanu proslavu zaštitnika našega Pastoralnog centra na Buni, bl. Alojzija Stepinca. Kao i svake godine pripremali smo se kroz trodnevnicu, koju su obogatili naši gosti, župnici iz okolnih župa i njihovi mladi.

Prvi dan trodnevnice gost propovjednik bio je *don Zoran Pinjuh*, župni vikar župe sv. Mateja iz Mostara. Ujedno smo na tom prvom danu trodnevnice predstavili naše prvopričesnike i krizmanike. Prvo

je bilo predstavljanje krizmanika koji su na početku svete mise izveli i prigodni recital. U prozivanju su se odazivali s glasnim „Evo me“, kao znak da su tu i da pristaju primiti Duha Svetoga u sakramentu potvrde, te da su spremni i dovoljno zreli za taj dar. Nakon toga predstavljali su se prvopričesnici tako da su izlazili na ambon, izgovarali svoje ime i izrazili želju što bi htjeli biti u budućnosti. Bilo je tu nogometaša, učitelja, učiteljica, umjetnika, frizerki, pa čak i jedan predsjednik. Dječak koji je pokupio najjači pljesak bio je mali Tomo koji je izrazio želju da bude svećenik. Nadamo se da će mu Bog dati snagu i još jaču želju da je ostvari.

Drugi dan trodnevnice gost propovjednik bio je *don Radoslav Zovko*, kapelan naših bolnica u Mostaru. U svojoj riječi posebno je naglasio jedinstvo katoličke Crkve za što je blaženi Alojzije položio svoj život.

Treće večeri trodnevnice gost propovjednik u

našoj župi bio je *don Josip Galić*, župnik župe Presvetoga Srca Isusova u Potocima, Bijelo Polje. Naglasio je vjeru blaženoga Stepinca i neopisivo uzdanje u njegovu ljubav, što je izrazio i svojim biskupskim geslom. Misno slavlje uzveličali su mladi župe Bijelo Polje svljim skladnim pjevanjem.

„Ljubio si Crkvu više nego život svoj“

Ovi stihovi jedan su dio pjesme kojom su nas naši zborovi uveli u misno slavlje na blagdan Stepinčeva. Svečanu svetu Misu predvodio je *don Ivan Perić*, župnik župe sv. Mateja iz Mostara. Kroz svoju propovijed nastojao je predočiti život našega „Lojzeka“, kako su ga od milja zvali njegovi prijatelji. Naglasio je kako kod prikupljanja podataka o njegovom životu za proces proglašenja blaženim, nisu našli apsolutno ništa što bi osporilo taj proces i autentičnost svetačkog života. Uzoran u svakom pogledu! Primjeran na svakom području! Pošten i častan pred Bogom i pred ljudima! Eto, takav je bio blaženi Alojzije. Čvrst oslonac i snažan uzor svetosti! Don Ivan je također naglasio da je Blaženik dao svoj život za Crkvu u Hrvata i njezino jedinstvo s općom Crkvom, tj. sa Svetim Ocem i Vatikanom. Takvu smjelost i hrabrost u ono komunističko i bezbožno vrijeme platio je glavom. Nije slučajno da je naš Pastoralni centar na Buni pod zaštitom ovoga velikoga hrvatskoga blaženika i vjernog slugu

Kristova. Ipak, moramo s bolom u duši istaknuti da naša župa boluje od rane razjedinjenosti i neposlušnosti Crkvi Kristovoj. A upravo za to jedinstvo i poslušnost blaženi je Alojzije položio svoj život, istaknuo je don Ivan.

Po završetku misnog slavlja svečanost je nastavljena procesijom iz nove u satru crkvu.

Sa svijećama u rukama, pjevajući litanije svih svetih i moleći, još jednom smo svečano proslavili patrona naše župe.

„S neba ti nas prati, za nas uvijek moli, blaženi Alojzije, hrvatski te narod voli!,,

Daria Puljić i Marina Rajić

Započeli smo korizmu s pepelnicom

Katolici s Pepelnicom počinju najozbiljnije razdoblje crkvene godine. Tim danom počinje korizma. Zato je početak i kraj korizme označen najozbiljnijom pokorom, strogim postom i nemrsom. Strogo postiti znači samo jedan put na dan do sita se najesti, a ne mrsiti znači ne jesti meso niti mesne prerađevine. Pepelnica je ostala kao spomen na pokoru koju su činili Židovi tijekom svoje povijesti. Veliki sveci i pokornici Starog zavjeta znali su se obući u kostrijet od grube konoplje, posuti glavu pepelom, i leći u prah u znak da su sagriješili i da žele popraviti svoj život. Prah označuje da je čovjek bez Boga samo gomila praha koja se raspadne i zauvijek nestane. Tek u Božjoj svemoći i ljubavi taj prah postaje čovjekovo tijelo i duša, i neraspadljiv, besmrtni i vječan. Zato taj prah koji je smrtni i loman treba neprestano Božju prisutnost i snagu Duha Svetoga da učini čovjeka nepobjedivim i besmrtnim.

Danas na Pepelnicu svećenik posipa vjernike pepelom izgovarajući riječi: “Sjeti se, čovječe, sjeti se da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti“, da se sjetimo da je ovaj život prolazan, da u ovom životu zarađujemo za život vječni, koji je svakom kršćaninu cilj. Kroz to vrijeme trebamo zaboraviti na materijalne stvari koje nas zaokupljuju kroz čitavu godinu i okrenuti se pravim vrijednostima, onim duhovnima koje nisu prolazne,

nego vječne. Korizma nije vrijeme žalosti, nego novo proljeće života. Ona donosi nove šanse, nadu da čovjek postane drugačiji, da u svome životu ispravi ono što ga je do sada mučilo, da postane zdrav, plemenit i dobar. Korizma je vrijeme kad čovjek može ozdraviti svoju dušu, i disciplinom u jelu, piću i radu iscijeliti svoju psihi, ali i svoje tijelo. To su trenuci kad on može čitavo svoje biće očistiti, skinuti teret sa savjesti.

Svi smo pozvani da u korizmi nešto posebno napravimo, da posijemo novo sjeme u svoje dane, mjesece i godine. Neki si kršćani zadaju osobitu pokoru, odluče osloboditi se nekoga grijeha i pogreške, u svoj život nastoje uvesti neku korisnu naviku. Tijekom korizme pokušaju biti vrijedni u poslu, samozatajni, strpljivi prema svojini ukućanima, šutljivi i vrijedni. Velik broj kršćana odluči da će u korizmi svaki dan čitati Sveto pismo. Brojne

su obitelji koje u korizmi odluče da će navečer uvesti obiteljsku molitvu, ili da će svaku večer zajednički u obitelji moliti krunicu. Neki odluče odreći se pića, hrane, cigara i drugih poroka... bitno je ostati ustrajan u svojoj odluci i iz korizme izaći bolji.

Tko je dobro iskoristio korizmu, taj postaje iskusni kršćanin, vjernik i čovjek. Tako Uskrs na kraju korizme postaje ne samo slavlje Isusova uskrsa i nade u naš, nego također novi početak.

Vanja Šagolj

Moj korak za Isusa

Evo, iza nas je još jedna korizma. To je bila najbolja prilika da se mijenjamo, da se odrekemo loših navika, da zatražimo snagu za nadvladavanje vlastitih grijeha i križeva. To je vrijeme u kojem se od svakoga od nas traži osobni ali i društveni popravak. Često su ljudi kao urušene crkve koje čekaju na pomoć izvana, na dašak naše ljubavi. Cijela korizma nam pokazuje koliko je Njegovo naučavanje različito od naše životne prakse i koliko ljudi ne shvaćaju zbog čega je On došao i što svojom porukom želi reći. Isus je koračao svojim putem našega spasenja. To je put u Jeruzalem, u muku i smrt, to je put Križa. Za njim ide silno mnoštvo koje ga slijedi, ali ga mnogi prvom prilikom napuštaju. On to zna i osjeća. Želi doprijeti do naše nutrine, našega srca i središta našeg života. Na nama samo ostaje koliko ćemo dopustiti da Isus uđe u naša srca i koliko dugo će tu ostati. Imamo bezbroj prilika da mu pokažemo da je naše srce za njega otvoreno i da ga spremno čeka. Učinimo jedan mali korak za Njega koji svaki dan trpi naše psovke, mržnju, oholost i nepoštivanje sebe i drugoga. Korizmeno geslo naše župe kroz proteklu korizmu bilo je: *Moj korak za Isusa*. To je bio poticaj svima nama da učinimo nešto dobro kroz ove milosne dane. U župnom listu i na zidnom plakatu pod naslovom *Moj korak za Isusa* bio je prikazan korizmeni program naše župe u koji su se uključili i mladi, i djeca, i odrasli i svi naši vjernici. Taj korizmeni program odvijao se:

...kroz predavanja i susrete: počelo je sa Skupštinom HKM-a i zajedničkim ulaskom u korizmene dane na Čisut srijedu. Zatim je uslijedilo predavanje **don Ivana Bebeke** na temu *Moć grijeha i snaga ispovijedi*, gdje smo mogli na pravi način uvidjeti moć grijeha, odnosno sotone koja nas ne samo jednim nego na bezbroj koraka tjera dalje od Isusa. Ali snagom svete ispovijedi nadjačava se đavao i ponovo se vraćamo Kristu koji nas

nikada ne napušta i u kojem ja naša najveća snaga. On je svojom moći pobijedio sotonu i svako zlo. Novi „korak“ uslijedio je i susretom na Buni mladih HKM-a, te mladih BIOS-a Rotimlje i BIOS-a župe sv. Ivana iz Mostara. Bio je to susret kroz klanjanje i Put križa, malu duhovnu obnovu kao pripremu na Kristov uskrsl dolazak. Koliki smisao ima korizma i koliko su vjera i mladi u jednoj krizi uvjerali smo se predavanjima **don Ivana Turudića** i **don Ante Pavlovića** kroz teme *Korizmena priča* i *Križa vjere i morala mladih u suvremenom svijetu*.

...kroz molitvu: bila je prilika za korizmeni križni put, svakoga petka i nedjelje, bila je prilika za molitvu protiv psovke kroz posebne dane, tj. kroz Tjedan molitve i zadovoljštine protiv psovke koji je organiziran od 29. ožujka do 5. travnja u svim našim župama u biskupiji. Vjernici su se iskrena srca i duše uključili i u jedno i u drugo.

...kroz dobra djela: svakog korizmenog petka skupljali smo milostinju za potrebne u našoj biskupiji; imali smo pored toga i ponuđene karitasove kutijice za siromašne; organizirana je posebna korizmena akcija pod nazivom *Izgradimo crkvu u Tanzaniji* i pomozimo potrebne u našoj biskupiji u koju su se uključili mladi HKM-a, udruga žena sv. Veronika i naša djeca. Svatko je nastupio sa svojim proizvodima. Vjernici su svojom kupovinom pridonijeli ovoj akciji i tako sudjelovali u župnom korizmenom programu *Moj korak za Isusa*.

...kroz odricanje: što ti je odreći se psovke, loših navika, gledanja serija ili pak uplaćivanja kladionice, jer ono što si bio spreman dati za jedan takav listić daruj onima kojima je to potrebnije.

Vjerujemo da je svatko u našoj župi kroz ovaj ponuđeni korizmeni program učinio svoj korak za Isusa i tako zahvalio za onaj veliki Isusov korak koji je On učinio za nas spašavajući nas za vječnost.

Svjetlana Miočević

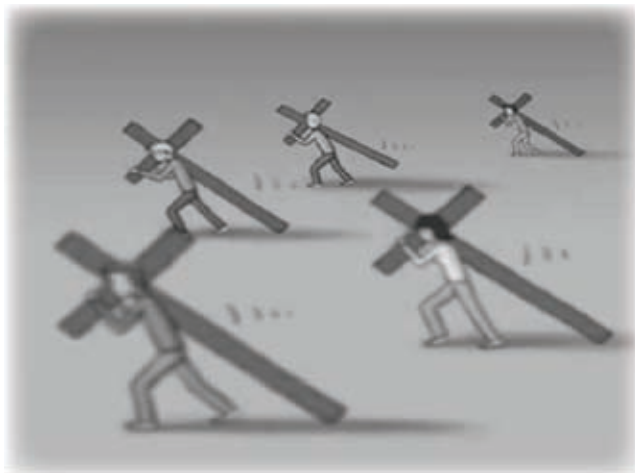

Križ života

Svaki čovjek na ovom svijetu ima svoj križ, križ života. Ne onaj križ što se nalazi u našem domu na zidu, stoliću i sl., nego križ koji označava borbu, izazov, opstanak. Opstanak na životu, opstanak u miru, vjeri, pokori, ljubavi, kušnji i stvaranju slobodnog puta prema Božjem domu. Ako se znamo nositi sa životom, tj. ako znamo nositi svoj križ, onda je i put prema Bogu lakši. A koliko smo puta pali pod težinom svoga križa i koliko je puta naša slabost izašla na površinu. Da, teško se nositi sa životom i živjeti pod težinom križa, a taj križ treba iznijeti na put, u novi život, a onako kako ga budemo nosili, takva i tolika će biti Božja milost prema nama. Mnogo puta čujemo, pričamo ili razmišljamo o križu, o Isusovu križnom putu koji je bio pretežak i prebolan, a nosio ga je s puno ljubavi i vjere. Nosio ga je radi nas, naših grijeha i našega spasenja. Nosio je naše križeve. Pa, zato se pitam, i pitam vas sve: Zar nismo dužni Isusu? Da, naš dug je prevelik i treba ga izmiriti. A Isus, Bog, ne traži novac. On samo traži naše predanje, traži da svoj križ ponesemo što poniznije i što hrabrije. S nešto više ljubavi u svom srcu, s više opraštanja, pokore, razumijevanja, odricanja, s više vjere i ljubavi u svom životu.

Vjerujem da bi Isus sam pomogao nama nositi naš križ kad bi ga svaki od nas prigrlio s ljubavlju i zahvalnošću.

Gabrijela Arelić

Znao sam ja da ćeš ti doći

Na Nedjelju solidarnosti, 15. ožujka, zbor mladih „Mir“ sa župnikom don Ivom posjetio je župu Presvetog Srca Isusova u Šibeniku, gdje ih je ugodno dočekaao tamošnji župnik, don Tomislav Puljić. Svojim pjevanjem naš zbor uljepšao je misna slavlja u 9:00 i 11:00 sati, koja je predvodio naš župnik. U svojim propovijedima don Ivo je govorio o zgodama iz ratova i solidarnosti Hrvata u Domovinskom obrambenom ratu, te o ratniku koji je riskirao život da bi izvukao svoga brata iz okruženja. Nije ga uspio izvući ali je čuo njegove posljednje riječi: „Znao sam ja, brate, da ćeš ti doći!“ U takvoj međusobnoj solidarnosti u ratu i izvan njega žive Hrvati, međusobno se potpomažući, naglasio je don Ivo. Dirljive riječi izazvale su suze u očima vjernika koji se i dan danas sjećaju tih teških trenutaka iz ratnog vremena. Na koncu mise don Tomislavu dodijelio poklon naših župljana – velika korpa s hercegovačkim proizvodima. Kao simbol čvrstoće i jedinstva hrvatskog naroda predali smo mu tri hercegovačka kamena koja smo stavili ispred oltara kao sjećanje na jedinstvo Hrvata u Presvetome Trojstvu.

Zbor je posebno zahvalan don Tomislavu i svim župljanima, a kao nagradu dobili smo besplatan posjet slapovima Krke u popodnevnim satima. Pri povratku smo još malo skoknuli u prelijepi Split, da bi zatim nastavili put prema svojoj župi. Slaveći Boga kroz duhovno druženje prošao je i taj dan, dan koji ćemo dugo pamtiti...

Daria Puljić

U korizmi se odričem ...

Korizma je vrijeme kada se svi pomalo povlačimo u sebe, i gledamo što bismo mogli uraditi da se poboljšamo i tako spremniji, pomalo „bolji“ dočekamo Uskrs. Svi smo se mi u korizmi odrekli nečega, ponajviše materijalnoga. Djeca najčešće slatkiša, učenici i studenti knjiga, odrasli cigareta i

alkohola... No, je li to ono pravo, je li to moj korak za Isusa koji ću napraviti u ovoj korizmi. Ili sam se pak odlučio na nešto malo više, nešto duhovno, kao npr. ne psovati kroz korizmu ili pak ići svaki petak na križni put?!

Najbolje je ako smo se zaista približili Isusu u njegovom kalvarijskom hodu bilo da je to odricanjem, bilo molitvom, bilo dobrim djelom ili angažiranim duhovnim životom.

Jesmo li smo odricanjem stvarno pokušali približiti Isusa sebi ili je to samo čista forma?? Mnogi od nas su se odrekli nečega samo da 'i to obave', dok su se neki, npr. strastveni pušači, potpuno odrekli cigareta, ili pak zagriženi ovisnici o internetu neke najdraže stranice poput 'facebooka'. No, nisu svi podobni da izdrže tu „kalvariju“ s Isusom. Neki već u startu padaju, podliježu iskušenju, neki izdrže tjedan, pa padnu, a neke uopće ne zanima. Samo se ustrajni i karakterni pridižu i poput Isusa nastavljaju dalje kroz mnoge kušnje. Oni će uistinu pronaći Isusa i bolje će shvatiti njegovu poruku ljudima. Nije bit u tome tko se

čega odrekao, je li to manje ili više vrijedno ljudima. Svatko se odrekao onoliko koliko zna da može ispuniti i koliko smatra da je dovoljno za njegovu dušu. Isus gleda kako čovjek obavlja svoju dužnost, onu koju mu je On sam zadao te koju je sam sebi odredio kroz korizmu. Ako je netko ne ispuni, neće pronaći smisao korizme. Korizma je zapravo vrijeme posvećeno čišćenju srca, ne samo kroz korizmenu ispovijed nego i kroz pokornička djela koja prethode korizmenoj ispovijedi. Čišćenje srca ne sastoji se samo od odricanja, nego i od činjenja dobrih djela, pomaganja ljudima u potrebi (bolesnima, siromašnima, osamljenima), te davanja milostinje. Osim činjenja dobrih djela potrebno je uspostaviti veću komunikaciju sa Kristom Uskrslim kroz molitvu, češću i dugotrajniju, pored one redovne i svakodnevne. Molitvene nakane u korizmi mogu biti različite. Pored osobnih nakana, potrebno je moliti za drugoga, posebno za duše u čistilištu kao izraz duhovnog milosrđa, te za one za koje se nema nikto spomenuti, a bitna je i ona zahvalna molitva koju svi mi prečesto zaboravljamo. Time jačamo osobni odnos prema Kristu.

Što god korisno uradili ili koju god žrtvicu sami podnijeli u ovoj korizmi, sigurno ćemo biti sretniji i zadovoljniji jer znamo da smo bar nešto učinili i ovaj nadolazeći Uskrs ćemo zacijelo dočekati u puno ljepšem duhovnom ozračju.

Ivan Novaković

Korizmeni susret mladih

U sklopu župnog korizmenog programa *Moj korak za Isusa*, održan je susret mladih triju župa na Buni. Naime u srijedu, 11. ožujka, u 20.00 sati, u Pastoralnom centru Blaženog Alojzija Stepinca sastali su se mladi BIOS-a sv. Ivana iz Mostara, mladi BIOS-a Rotimlje i mi, HKM Bl. Alojzija Stepinca s Bune. Susret se je sastojao iz dva dijela.

Prvo je uslijedio duhovni dio susreta, a sastojao je se od križnoga puta svetoga Pavla kojega je

za ovu godinu svetoga Pavla sastavio splitski svećenik, don Ivan Bodrožić, pod nazivom „...a tada – licem u lice“. Mladi su osjećali zajedništvo i duhovno jedinstvo kroz postaje sa samim Kristom. Tu se je dokazalo koliko mi mladi želimo kroz ovu korizmu

doživjeti barem malo od onoga što je Krist za nas pretrpio. U ovom križnom putu mladi su pokušali pronaći sebe i sebe ispitati koliko zaista prihvaćaju svoj svakodnevni životni križ.

Nakon duhovnog dijela uslijedi je drugi dio. Taj dio je se odnosio na druženje u prostorijama naše župe. Tu smo se – i naši gosti i mi – počastili malom okrpom. Mladi HKM-a ponudili su svojim prijateljima hot-dogove, kolače, sokove i grickalice. Nastavili smo se družiti uz duhovne pjesme i razgovore. Nakon dugog druženja gosti su se morali uputiti u svoje župe, odnosno ka svojim kucama. Obećali smo da će se naša druženja i dalje nastaviti te da će mo njegovati međuzupne odnose.

Odlaskom kući razmišljali smo o mucu Gospodina našega, te o križu kojeg je on nosio. Nošenjem svoga križa Isus je učinio korak za naše spasenje. Upitali smo se kakav ćemo mi korak učiniti u ovom korizmenom vremenu, hoćemo li i mi prihvatiti svoj križ, hoćemo li biti dobri sa svojim prijateljima ili ćemo ih ogovarati i možda razne klevete iznositi na njih. Upitali smo se hoćemo li se u ovome vremenu odreći najvećeg zla, tj. grijeha ili ćemo i dalje nastaviti griješiti i vrijeđati svoje

najveće svetinje. Ako mi mladi ne možemo napraviti svoj korak za Isusa, čega smo onda vrijedni? Mi moramo biti širitelji Isusove ljubavi a ne oni koji će ga gaziti psovkom i pogrđnim riječima. Mislim da je to i zadatak nas Hrvatske Katoličke Mladeži – da budemo poput Isusovih apostola.

Neka nam Isus podari snage u korizmi da lako prihvatimo križ i da nešto učinimo

kao svoj korak za Isusa. Nadamo se da nećemo posustati i da ćemo izdržati u svojim odricanjima i molitvama.

Na početku susreta svi smo upisali svoje ime na jednu stopu od papira na kojoj je stajala molitva za prijatelja i stavili u košaricu. Na izlazu svatko je izvukao „svoga prijatelja iz košare“ za kojega će moliti kroz ovu korizmu. Tako smo ostali povezani u molitvi za prijatelja:

Ti si moj prijatelj u Isusu. Za tebe ću moliti kroz ovu korizmu, da te Bog blagoslovi, prati, dade ti uspjeh i zdravlje... i da svoj životni križ ne shvatiš tragično, nego da on bude tvoj korak za Isusa.

Vedran Perić

Godišnja skupština HKM-a

Ove godine je na Čistu Srijedu, 25. veljače, u prostorijama Pastoralnog centra bl. Alojzija Stepinca u našoj župi, održana je Skupština Hrvatske Katoličke Mladeži bl. Alojzije Stepinac naše župe. Na skupštini je nazočilo 56 članova, što redovitih, što novopridošlih. Svi su članovi ispunili pristupnice te prisegnuli i obećali da će raditi na vlastitom posvećenju i posvećenju svoje obitelji, da će se držati načela katoličke vjere, da će njegovati liturgijski život, sudjelovati redovno na svetoj euharistiji, te da će svojim ljudskim i vjerskim ponašanjem promicati vrijednost svetog Evanđelja i veličinu Isusa Krista. Također su na skupštini donesene još neke pojedinosti poput službenog pozdrava mladih naše župe: "šalom", što znači *MIR*. Isto tako potvrđeni su novi članovi predsjedništva: *Bojan Kozarić* kao predsjednik, *Mario Matoš* kao zamjenik, te *Marijana Miočević* kao blagajnica. Kao što znamo u sklopu HKM-a djeluju mnoge sekcije koje svojim radom i aktivnošću pridonose jačanju duha zajedništva mladih, a i svih ostalih vjernika u našoj župi. U tom smislu se razvijaju i djeluju sekcije HKM-a:

Liturgijska sekcija: pročelnica: Kristina Ćorić, zamjenica: Robertina Perić

Karitativna sekcija: pročelnik: Vedran Perić, zamjenik: Ivan Novaković

Medijska sekcija: pročelnica: Marina Rajić, zamjenica: Kristina Ćorić

Sportska sekcija: pročelnik: Mario Barić, zamjenik: Antonio Pehar

Dramska sekcija: pročelnik: Slavko Raguž, zamjenica: Svjetlana Miočević

Folklorna sekcija: pročelnik: Mario Matoš, zamjenik: Dario Stjepanović

Pročitano je *Pravilnik Udruge* te obveze i prava članova. Također su dogovorene još mnoge aktivnosti u našoj župi kroz korizmu, kao naprimjer susret s mladima župe sv. Ivana iz Mostara i župe Rotimlja na Buni, korizmena gostovanja svećenika predavača u našoj župi, molitveni susreti, klanjane, križni put HKM-a itd. Ovim, kako i svakim drugim susretima, još smo jednom potvrdili i dokazali naše zajedništvo koje je svakim novim susretom sve jače i jače.

Slavko Raguž

Ministrantski turnir

Ministranti župe Presvetoga Trojstva Blagaj-Buna, „Radosno srce“, organizirali su ministrantski turnir u kojem je sudjelovalo osam ekipa s ukupno 44 ministranta. Turnir se odigravao u tri subote: 31. siječnja, 14. veljače i 28. veljače na igralištu osnovne škole „Marina Držića“ na Buni. Uz lijepo druženje i igranje pokazali su kako se nogomet može igrati bez psovke i vrijeđanja drugih igrača. Kako bi sve proteklo po pravilima nogometne igre pobrinuo se sudac Mario Barić. Prije početka igranja bila bi kratka molitva i zahvala Bogu na daru ministrantskog služenja Kristu i njegovu oltaru. Željeli su pokazati kako je moguće kroz igru Kristu služiti i kako je cijeli naš život u službi Krista i njegove Crkve. Iako nije bilo važno tko je pobjednik, ipak su se pobjednici jako obradovali zlatnim, srebrenim i brončanim medaljama koje su podijeljene za prva tri mjesta. Želimo da u našoj župi bude što više ministranata „Radosnog srca“ koji rado ministiraju i sudjeluju u raznim župnim aktivnostima.

Mario Barić

U objektivu kamera FTV-a

Početkom veljače ove godine, ekipa snimatelja FTV-a na čelu sa gospođicom Marinom Knežević, i u dogovoru sa našim župnikom don Ivom Šutalom, došla je u našu župu kako bi napravili reportažu. Ta reportaža bila je emitirana 14. veljače u sklopu vjerske emisije „Mozaik religija“ koja se redovno prikazuje svake subote u 12.00 sati.

U toj emisiji prikazan je život naše župne zajednice. Don Ivo je u nekoliko rečenica nešto rekao

o povijesti naše župe, te o staroj crkvi u Blagaju i novoj crkvi na Buni. Predstavljene su aktivnosti župe kroz medijsku sekciju, dječiji zbor „Put ljubavi“, ministrantsku grupu „Radosno srce“, zatim kroz naše mlade HKM-a i zbor mladih „Mir“, HKUD „Herceg Stjepan“ i udrugu žena naše župe, „Sv. Veronika“.

Ista ekipa snimatelja je ponovno došla 28. i 29. ožujka kako bi snimili opširniji prilog više gledan iz vjerskog aspekta. Prikazani su križni put i svečana pučka sveta misa u 10.00 sati, te zajednička korizmena akcija udruge „Sv. Veronika“, HKM-a i djece: ***Izgradimo crkvu u Tanzaniji i pomozimo potrebne u našoj biskupiji.*** Udruga žena je napravila kolače, kiflice, pite, krofne, kavu..., HKM je ponudio krunice, križeve, nabožne predmete..., djeca razglednice, sličice, privjeske... i sve skupa postavili na stolove ispred crkve nakon svetih misa u 8.00, 10.00 i 12.00 sati. Vjernici

su uvijek podržavali ovakve akcije kupujući spomenute proizvode, pa su i ovaj put spremno darovali svoju pomoć najpotrebnijima. Tako smo svi skupa učinili još jedno dobro djelo u ovoj korizmi vodeći se korizmenim geslom naše župe: *Moj korak za Isusa*. Također su snimili i rad naše karitativne sekcije koja pomaže najpotrebnijima u župi, djecu koja se s učiteljicom Ivankom Kulaš i drugima pripremaju za korizmenu akciju, sudjelovanje mladih HKM-a u svojim redovnim susretima i predavanjima srijedom itd. Ova reportaža prikazana je na Veliku subotu u vjerskoj emisiji „Mozaik religija“.

Ove dvije emisije su na vrlo lijep način predstavile život naše župe, aktivnosti mladih i djece, pobožnost naših vjernika, nedjeljnu svetu misu i križni put, značenje udruge žena sv. Veronika, ulogu folklor, zborova, ministranata i drugih sekcija, te tako gledateljima pružili priliku da bolje upoznaju našu župu.

Martina Maslač

Križni put na Hum

Pučka pobožnost križnog puta vrlo je raširena među katolicima u svijetu. I naš hrvatski narod voli pobožnost križnog puta, posebno u korizmeno vrijeme. Sigurno ste se često zapitali otkada se prakticira pobožnost križnog puta. Križni put, kakav poznajemo danas, potječe iz 17. stoljeća. Hodočašća u sveta mjesta Kristova ovozemaljskog života u prvim stoljećima nisu uključivala mjesta Kristove muke. Međutim za vrijeme križarskih ratova već se javlja osjećaj za Isusovu muku. Prva izvješća o hodu vjernika istim putem kojim je

nastavak na sljedećoj stranici >>>>

prošao Isus s križem potječu iz konca 13. i početka 14. stoljeća. Jedno vrijeme „poznavalo je“ čak sedam Isusovih padova pod križem. U 15. stoljeću poznata je praksa pripreme za križni put: duhovno hodočašće koje se sastojalo u slijeđenju Isusa s križem u duhu, razmatrajući i sudjelujući u Kristovim bolima. Ponekad je znalo biti čak 47 postaja. U 16. stoljeću karmelićanin Jean van Paesschen prvi je utvrdio 14 postaja križnog puta pretpostavljajući i mnoge druge. Konačni oblik od 14 postaja, koje su poznate i danas, potječe iz prve polovice 17. stoljeća iz Španjolske.

Kao i svi katolici, i mi, u našoj župnoj crkvi, pobožnost Križnog puta prakticiramo svakog petka i nedjelju u korizmi. A naš župni križni put na Hum, svakog petog petka u korizmi, postao je tradicija. To je, dakle, dan kada se svi zajedno okupimo ispred župne crkve i autobusima i osobnim automobilima idemo do Huma. Tako je bilo i ovoga petog korizmenog petka, 27. 03. Vrijeme nas je, hvala Bogu, lijepo poslužilo. Bio je lijep i vedar proljetni dan. Svi smo zajedno krenuli prema Humu, prepun autobus djece i mladih, te mnogo osobnih automobila. Preko tristo na broju. Kažu da nikad brojniji nismo bili. Svi su željeli na Hum, da sa posebnom požrtvovanošću proslave pobožnost Križnog puta.

Ono što križni put na Hum čini posebnim jest jubilarni križ na vrhu, koji je visok 33 metra. Penjući se uz brdo, od postaje do postaje, moleći se i pjevajući, svi smo se poistovjetili s Isusom u njegovoj muc. Jer, penjući se uz brdo malo se i umorimo... I onda nam prođe kroz glavu: Kako ja ne mogu ni ovako šetajući se popeti na brdo, a Isus se onako izranjen i izmučen, i sa teškim križem, mogao uspjeti na Kalvariju. Ono što ovaj križni put čini još ljepšim jest veliki broj djece i mladih koji su krenuli na pobožnost. Naime, naši mladi dečki nose križ od postaje do postaje i tako barem djelomično sudjeluju u teretu Isusova križa, a djevojke čitaju molitve za svaku postaju.

Nakon što smo se pomolili kod križa na Humu polagano smo krenuli produhovljeni na svetu Misu u našu župnu crkvu da i na taj način zaokružimo to divno iskustvo.

Marijana Novaković

Utjecaj medija na odgoj

Obitelj je temeljna društvena zajednica, tj. zajednica osoba koja se temelji na krvnom srodstvu roditelja i djece. Djeca su uvjet čovjekova opstanka. Oni su radost roditelja, obitelji i čitave društvene zajednice. Zato je i temeljna zadaća obitelji odgoj djece. Roditelji su prvi i najsnažniji odgajatelji. Oni su svojoj djeci uzor i ideal. Međutim, užurbani tempo života i trčanje za svakodnevnicom zamijenio je roditeljsku ulogu u odgoju s medijima koji nas svakodnevno bombardiraju. Zauzetost roditelja s jedne strane i dječja znatiželja i težnja za informacijama s druge strane otvaraju slobodan prostor medijima. Mediji se zbog brzog razvoja tehnologije nalaze svuda oko nas. Televizijski program, internet, igrice, tiskovine... nažalost preuzimaju vodeću odgojnu ulogu. Sve ovo ne bi možda ni bilo tako loše da nasilje nije glavna tema medijskih sadržaja. Zbog toga se kod djece javljaju neželjene osobine: agresivnost, okrutnost, drskost... Djeca oponašaju glavne junake. Oni su sada njihov

uzor i ideal, a ne roditelji. Komunikacija između djece i roditelja svedena je na minimum, nažalost. Trčeći „trbuhom za kruhom“ roditelji ne vide da gube odgojnu ulogu i kontrolu nad svojom djecom. Djeca počinju sve više vjerovati svojim „surogat roditeljima“ – medijima, a ne svojim biološkim roditeljima. Mogla bih ovako nabrajati i nabrajati...Nego, dragi roditelji posvetite se više svojoj djeci, nježite i čuvajte obitelj kao najvrjedniji dragulj. Nemojte djecu gurati u medije, već ih savjetujte i razgovarajte s njima o pozitivnim i negativnim stranama medijskih sadržaja. Djeca su željna razgovora i igre s roditeljima, jer:

NAŠA DJECA – TO JE NAŠA STAROST. ISPRAVAN ODGOJ JE NAŠA SRETNOST, LOŠ ODGOJ JE NAŠA BUDUĆA NESREĆA, NAŠE SUZE, NAŠA KRIVNJA PRED DRUGIM LJUDIMA, PRED ČITAVOM ZEMLJOM!“

Ankica Njavro

Iz matice vjenčanih

Dana 10. siječnja 2009. vjenčali su se:

OLIVER JUKO, sin Marka Juke i Mare r. Kalfić i **IVANA PUJIĆ**, kći pok. Ljubomira Pujića i Jagode r. Marić. Kumovi: Robert Juko i Žana Šimunović.

Dana 28. veljače 2009. vjenčali su se:

DAMIR-VID KOSAK, sin Đure Kosaka i Marije r. Leboš i **TATJANA GLAVINA**, kći Tonće Glavine i Ljiljane r. Azinović. Kumovi: Drago Azinović i Marina Azinović.

Iz matice krštenih

ANĐELA PAVLOVIĆ, kći Igora Pavlovića i Ivone r. Krtalić, rođena 1. studenog 2008., krštena 14. prosinca 2008. Kuma: Danijela Vladić, krstitelj: don Mile Vidić

IVANA PULJIĆ, kći Tomislava Puljića i Andrijane r. Vujičević, rođena 16. listopada 2008., krštena 20. prosinca 2008. Kuma: Marina Marić, krstitelj: don Mile Vidić .

MIRO KOLAK, sin Maria Kolaka i Nade r. Pehar, rođen 21. studenog 2008., kršten 4. siječnja 2009. Kum: Stjepan Radić, krstitelj: don Ivo Šutalo.

LUKA ANTUNOVIĆ, sin Vladimira Antunovića i Anice r. Džalto, rođen 15. studenog 2008., kršten 11. siječnja 2009. Kum: Tomislav Tole, krstitelj: don Ivo Šutalo.

JOSIP BOŠKOVIĆ, sin Ivice Boškovića i Irene r. Andrić, rođen 11. prosinca 2008., kršten 15. veljače 2009. Kum: Zdravko Pavlović, krstitelj: don Mile Vidić .

SILVIJA KOSAK, kći Damira-Vida Kosaka i Tatjane r. Glavina, rođena 21. srpnja 2008., krštena 28. veljače 2009. Kum: Drago Azinović, krstitelj: don Ivo Šutalo.

ANA PAVLOVIĆ, kći Dražana Pavlovića i Mire r. Čarapina, rođena 24. prosinca 2008., krštena 8. ožujka 2009. Kuma: Marijana Raić, krstitelj: don Ivo Šutalo.

Iz matice umrlih

MARA FILIPOVIĆ

U utorak, 10. veljače 2009. godine, nakon kraće bolesti, u svojoj 85-oj godini života, opremljena svetim sakramentima, preminula je naša draga Mara Filipović. Pokopana je 11. veljače na groblju „GORICA–GNOJNICE“. Draga Mare, milostivi

Bog neka te primi u svoje kraljevstvo, grijehe oprosti, a dobra djela nagradi. Ožalošćeni: brat Nikola, sestra Janja; nevjeste: Stana, Radica i Vesna; zetovi: Nikola, Darko i Dražan i ostala rodbina i prijatelji.

JURE (ILIJE) MLIKOTA

U utorak, 30. prosinca 2008. godine iznenada, u svojoj 64-oj godini života, preminuo je naš dragi Jure Mlikota. Pokopan je 1. siječnja 2009. na groblju „LAKŠEVINE“. Dragi Jure, Bog neka ti bude nagrada za sva tvoja dobra djela koja si učinio

za ovozemaljskog života. Ožalošćeni: supruga Anđa; sinovi: Ilija i Zdravko; kći Slavica; sestre: Ivuša, Sarafina i Jela i ostala rodbina i prijatelji.

IVANO (Krasina) PETRIĆ

U petak, 20. ožujka 2009. godine, nakon kraće bolesti, u svojoj 4-oj godini života, preminuo je u Gospodinu naš mali Ivano. Pokopan je 22. ožujka na groblju u Gnojnicama. Dragi Ivano, neka te dobri Bog, kao malog anđela, primi među svoje

nebeske anđele, gdje ćeš vječno uživati u rajskoj veselju. Tvoji najmiliji: otac Krasin, majka Dragana, sestra Ivona, brat Marino, djed Dinko, bake Marica i Verica, prabaka Dragica i ostla rodbina i prijatelji.

LUKA (IVANA) BOŠKOVIĆ

U subotu, 24. siječnja 2009. godine, nakon kraće bolesti, opremljen svetim sakramentima u svojoj 63-oj godini života preminuo je naš dragi Luka Bošković. Pokopan je 25. siječnja na groblju „LAKŠEVINE“.

Dragi Luka, hvala ti za sva tvoja dobra djela koja si učinio za ovozemaljskog života, a dobri naš nebeski Otac neka te primi u svoje kraljevstvo. Ožalošćeni: supruga Dragica; sinovi: Milenko, Ljubo i Ivica; kćer Milenka, brat Jakiša, sestra Ljubica i ostala rodbina i prijatelji.

MARA PULJIĆ

U subotu, 28. ožujka 2009. godine, u svojoj 66-oj godini života, preminula je u Gospodinu naša draga Mara Puljić. Pokopan je 29. ožujka na groblju na Gubavici. Draga Mare, milostivi Bog neka te primi u svoje kraljevstvo, grijehe oprosti, a dobra

djela nagradi. Ožalošćeni: suprug Mate, sin Ivan, nevjesta Ivana, braća Ivan i Mate, sestre Janja, Ruža, Zora, zet Željko, unučad i ostala rodbina i prijatelji.

POČIVALI U MIRU BOŽJEM!

OBJECTCONCEPT

- Solarna tehnika
- Grijanja
- Vodoinstalacija
- Klimatizacija
- Sanitarija

Bosiljko Knežević

Mostar
Ortiješ b.b

Tel/Fax: 036/354-182
Mob: 063/314-068

**Pekarna
„ZLATNO ZRNO“ d.o.o.
Ortiješ
VI. Darko Vrebac**

www.lignum-centar.com

Zdravko Vojvodić dipl. oec.
Direktor

Bišće polje - Konjusi bb, 88000 Mostar, BiH
tel/fax: +387 36 350 304, 352 635, 352 636
mob: 063 314 387
e-mail: kontakt@lignum-centar.com

**Caffe Bar
„X2“
Ortiješ
vl. Ivica Bošković**

MASTER

VELEPRODAJA
IGRAČKE - BIKLA
SEZONSKA ROBA

b wago

Bišće polje b.b
88 000 Mostar
Tel.: ++387 36/351-478
Tel./Fax.: ++387 36/351-547
E-mail: master@tel.net.ba
www.master.ba

Željko
Marganović
mobitel
063/348-388

**PEKARNA
"Perić"**

SA ZADOVOLJSTVOM VAS POZIVA

AKO ŽELITE SEBI I SVOJJOJ OBITELJI PRUŽITI
UŽITAK NEJEDINOG DORUČKA SVAKI DAN...
MIRIS DOMAĆE KUHINJE...

U NOVOOTVORENE PRODAVNICE NA STAROM IGRALIŠTU (Dvor. Tjeline)
U UL. KNEZA VIŠESLAVA 71a (izlazez peka pona vrhova centra)

**Vextra d.o.o.
BILJNA LJEKARNA**

VEXTRA, biljna ljekarna,
Dr. Ante Starčevića 38, 88000 Mostar, Bosna i Hercegovina.
Tel.: + 387 36 347 634, 566 216; e-mail: vextra@tel.net.ba, Internet: www.vextra.ba

**Frizerski salon
„RENATA“
Ortiješ
Tel. 063/849-545**

GARDEN

Zoran Leko

mob. ++387 63 315-090

**LKV AUTOPRAONICA
"BEVANDA"**

VI. VEDRAN BEVANDA

Ortiješ bb
Mob.: 063/314-184

Trgovina BUNTIĆ
vl. Ivan Buntić
Buna - M17
tel. 036/480-239

STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
dr. Gordana Maslač
Blajburških žrtava 14 a, Mostar
tel. 036/347-083
GSM: 063/315-882

Automehaničarska
radionica
PERIĆ
vl. Miro Perić, Buna
tel. 063/313-955

SOR ROMA
vl. Dragan Perutina
izrada i prodaja kipova i
sakralnih predmeta

ČulePromet d.o.o. Mostar

Benzinska postaja: Ortiješ,
Tel./fax: 036 352 170, 036 352 171

Benzinska postaja: Kruževac,
Tel./fax: 036 486 039

**BOUTIQUE
SECOND HAND**

S.T.R. "DOKI"
Ortiješ br. 1, Mostar

Tel: 036 354 238
Mob: 063 823 965

SKR "BILJANA"
Buna
vl. Ankica Knezović
tel. 036/480-195

KETTY
ovski salon

88000 Mostar, Ortiješ b.b.
087 36 354-051. mob.++387 63 848-770

Caffe bar „JOE’S“
vl. Mario Kolak
Ortiješ bb

Šišović

Mesnica Buna
Novo naselje bb

**konoba
ČUPRIJA**

Tel. 036/ 480 608

iB RESTORAN

STR „FALAK“
vl. Danijela Falak
Ortiješ bb
Mostar

Ortiješ bb, Mostar

Tel.: 036 354 401
Mob.: 063 417 135

**AGENCIJA ZA VJENČANJA
STRELICIJA**

-digitalno fotografiranje i snimanje
-cvjetno dekoriranje
-pozivnice, zahvalnice, cvjetiće kontakt telefom
-vjenčanje. **063/312-477**
Prilagodljivost Vašim željama! **063/412-048**

AC Boras
Ovlašteni Opel Partner

Marina Boras, dipl. oec.
direktor

AC Boras, d.o.o. Mostar
Konjusi b.b.
88202 Buna
Tel: +387 36 351 668; +387 36 351 669
Mob: +387 63 368 808
Fax: +387 36 351 667
e-mail: ac.boras@tel.net.ba

MARIJA

O Marijo sveta majko,
Ja te volim silno jako.

Tvoje lice srećom zrači.
To nam svima puno znači.

Ti sve ljude svijeta voliš
I za njih se Bogu moliš.

Svoje dijete si nam dala
I zato ti majko hvala.

Iva Puljić, III. a

ISUS

Isus je naš spasitelj
Mi ga jako volimo
I njemu se veselimo

On je naš najbolji prijatelj
I daje nam snage

Isuse, ti si naš spasitelj
Ti si naš prijatelj
Volimo te,
Slavimo te...

Ivana Bilić III.b

USKRS

Uskrs je kao ptičica
Koja pjeva radosno proljeću
Pjeva jer priroda se budi

Probudimo se i mi
I zapjevajmo uskrsnome Kristu,
Jer on uskrsnu
na radost svima.

Marin Ćubela, III. b

KORIZMA

Korizma je vrijeme odricanja,
Duhovne snage sticanja
Ljudi se odriču svačega i svega
Radi imena Njegova, radi Njega
Dobro djelo poželjno je činiti
Oko sebe sve s ljubavlju gledati.

Moliti se za djecu malu,
Samu, bez roditelja ostalu
Otvoriti srce svoje,
Izbaciti iz njega tamne boje
Bogu se zahvaliti za danu milost,
Da nam tako Uskrs bude radost.

Božena Lovrić, VII.c

NADIMO VREMENA...

Za sve ono što u životu volimo
Nađemo vremena...

Satima ćemo slušati glazbu koju volimo
Volimo biti na nekom internetskom chatu
Satima ćemo pisati jedno drugomu...

Mlade vole otići u disko
I tamo provesti do zore

Netko voli kavanu i tamo će
Provesti sate i sate

A koliko volimo Isusa...?
Imamo li toliko ljubavi
Da bar jedan sat u tjednu
Provedemo na svetoj misi

Ili da se deset minuta na dan
Skrušeno pomolimo...

Ako volimo Isusa
Jesmo li spremni učiniti
Barem neku malu žrtvu za njega...

Nađimo vremena za Isusa
Ako ga stvarno volimo...
Kao što nađemo vremena
Za druge stvari...

Nikolina Drinovac, VI. c

MOLITVA KRUHU

Hvala ti, Bože, za ovaj kruh
Koji blagujemo svaki dan
I koji krijepi naše tijelo

Hvala ti za žito od kojega se pravi brašno
Za hostiju koja krijepi našu dušu

Hvala ti što ću i ja ove godine
Po prvi put blagovati tvoje tijelo
U prvoj svetoj pričesti

Molim te da cijeli svoj život
Blagujem tvoje tijelo

Lovro Šaravanja III.b

USKRS

Na Uskrs ja se radujem
I bojim jaja
Nema ništa ljepše od uskrsnog sjaja

Isus tad je uskrsnuo
Svima nam spasenje donio
Mi se tomu veselimo

Isusa volim ja
I sva sam njegova
Isusa volim ja
Uskrsnuloga

Matea Kupanovac, III.a

*Korak po korak, kroz pustinju,
kroz suhoću srca,
kroz razlomljenost kruha i poljubac Jude,
kroz zataju Petra i oprane ruke.
Staza puta vijuga obroncima Kalvarije,
dovodi do oštine čavla i tvrdoće križa...
Sud i usud nad glavom Nedužnoga
za jasnoću moga Neba.
Hod duše kroz ogoljenost nutrine,
hod koji nije sam sebi smisao,
već vodi u sigurnost Uskrsnog jutra!*

